

ਪੈਨਿਊਮ - ਅੱਠਵਾਂ ਨੰਬਰ

ਤੀਜੀ ਪੰਕਤੀ ਦਾ ਸਰਸਰੀ ਜਾਇਜ਼ਾ

Jeff Pippenger

2025-03-17

ਸੇਲਿਊਕਸ ਤੀਜਾ ਕੇਰਾਉਨਸ 226 ਤੋਂ 223 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਾਜਾ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੇਲਿਊਕਸ ਤੀਜਾ ਐਂਟਿਓਕਸ ਤੀਜੇ ਦਾ ਤਤਕਾਲ ਪੂਰਵਰਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਭਰਾ ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਦੇ "ਪੁੱਤਰਾਂ" ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੀਗਨ ਅਤੇ ਬੁਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਕਸਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਉਮੜੇਗਾ ਅਤੇ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ; ਫਿਰ ਉਹ ਮੁੜੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਹੀ ਉਕਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:10.

ਦਸਵਾਂ ਪਦ ਤੀਜੀ ਲਾਈਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 1989 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਅੱਠ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਪਦ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪਦਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਰਵਾਂ ਪਦ ਮੌਜੂਦਾ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਅਤੇ ਜ਼ੇਲੇਨਸਕੀ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਤਰ ਹਨ ਜੋ ਗਿਆਰਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਰਵਾਂ ਪਦ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਪਰਿਨਾਮ ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਵੇਂ ਪਦ ਤੱਕ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ।

ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੈ, ਅਤੇ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਨਮੋਹਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਇਹ ਪਦ—ਭਾਵੇਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਪਦ ਹੈ—ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਸਵਾਂ ਪਦ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਾਣੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਪਦ ਲੇਵੀਵਿਵਸਥਾ ਛੱਬੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਬੰਧ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਨਰਸਿੰਗੋ ਦੇ ਵੱਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੇਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਯ ਹੈ।

ਇਹ ਆਯਤ 1989 ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਮੁਲਭੂਤ ਸੱਚ ਅਤੇ 1863 ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਟਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਯਤ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਗਿਆਨ-ਵਾਧੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਅੰਗ ਹੈ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਹਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਰਾਹੀਂ ਇਹ 1989 ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਗਿਣਤੀ ਦਸ ਪਰਖ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਯਸਾਯਾਹ ਸੱਤ ਦੀ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਦਮਿਸਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਮਿਸਕ ਦਾ ਸਿਰ ਰੇਜ਼ੀਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੈਂਸਠ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਫਰਾਈਮ ਇੰਨਾ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਅਫਰਾਈਮ ਦਾ ਸਿਰ ਸਮਾਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਾਰਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਰਮਲਯਾਹ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਅਡੋਲ ਨਹੀਂ

ਠਹਿਰੇਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 7:8, 9.

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ "ਸਿਰ" ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸ਼ਹਿਰ (ਸਾਮਰਿਆ ਅਤੇ ਦਮਿਸਕ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇ (ਰਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਰਮਲਯਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਪੇਕਹ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਡੋਲ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਰਸਪਰ ਬਦਲਣਯੋਗ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਯਸਾਯਾਹ ਅੱਠ, ਆਯਤ ਅੱਠ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, (ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਾਲਾ ਹੀ ਉਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ) ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ।

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਵੇਖੋ, ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਿਆ ਦਾ ਜਲ, ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਾਤ ਨਾਲ, ਅਰਥਾਤ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਢਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇਗਾ; ਉਹ ਉੱਛਾਣ ਮਾਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ; ਉਹ ਗਰਦਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੰਖਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਓ, ਹੇ ਇਮਾਨੂਏਲ, ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 8:7, 8.

ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਸਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਲੈ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

"ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ "ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਅਤੇ "ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਬੁੱਧੀਮਾਨ" ਸਮਝਦੇ ਹਨ, "ਦੁਸ਼ਟ" ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੇਲ ਦੀ ਘਾਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਯਾਜਕ ਨਾ ਰਹੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਹੋਸ਼ਿਆ 4:6.

"ਮੇਰੇ ਲੋਕ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਲੋਕ "ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ" ਕਰਕੇ ਤਿਆਗੇ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲੀਆਂ ਜਾਂ ਯਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ "ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖ" ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਓਥੇ ਹੀ ਸੂਰ ਦੀ ਵਿਭਿਚਾਰਣ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਓਥੇ ਹੀ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਰਗ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਸੁਰਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਧਰਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਬਦਲਾ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਣਾ ਕਰਕੇ ਦਿਓ; ਜਿਸ ਪਿਆਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਦੂਣਾ ਭਰੋ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:4-6।

ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ, ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ "ਦੁਸ਼ਟ" ਆਖਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ "ਭੁੱਲ" ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਜੋ ਭਾਗ ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ, ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ "ਗਿਆਨ" ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੁਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ "ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ" ਦਾ "ਦੁਸ਼ਟਾਂ" ਨਾਲ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ" ਦਾ "ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ" ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਮੋਸ ਇਸੇ ਵਰਗ ਨੂੰ "ਸੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੁਰਖ, ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਵੇਖੋ, ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੱਲ ਭੇਜਾਂਗਾ—ਰੋਟੀ ਦਾ ਕੱਲ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਹੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੱਲ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤਕ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੂਰਬ ਤਕ ਭਟਕਦੇ ਫਿਰਣਗੇ; ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੇ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਰਖ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਮੁਰਛਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਸਮਾਰੀਆ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸੋਹ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੇ ਦਾਨ, ਤੇਰਾ ਦੇਵਤਾ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ, ਬੇਅਰਸ਼ੇਬਾ ਦੀ ਰੀਤ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਣਗੇ। ਆਮੋਸ 8:11-14.

ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਤੋਂ ਪੂਰਬ ਤੱਕ" ਭਟਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਆਮੋਸ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ "ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ" "ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ" ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੀ "ਕੱਲ" ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ "ਉਸ ਦਿਨ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੌੜਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਣਗੀਆਂ।" ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਦ ਚਾਲੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਪਦ ਦਸ ਦੀ ਵੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦਾ ਸਾਰ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦੋ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਰ ਪੂਰਬ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਪਰਬਤ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਮਹਲ ਦੇ ਡੇਰੇ ਲਗਾਏਗਾ; ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 11:44, 45.

ਮੂਰਖ, ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕੁਆਰੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੂਰਬ, ਉੱਤਰ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਅਤੇ ਬਿਬਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਯਾਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਸਵੇਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਵੇਂ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਵਾਂ ਪਦ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਕਸੌਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਗਿਆਰਵੀਂ ਆਯਤ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਯੂਕਰੇਨੀ ਜੰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਦੂਜੀ ਕਸੌਟੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਮਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਯੋਗਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਕਸੌਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਕਸੌਟੀ ਪੰਦਰਵੀਂ ਆਯਤ ਦੀ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਈਮਨ ਬਾਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਲਵੀਂ ਆਯਤ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਦ ਦਸ, ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਿਓਕਸ ਮੈਗਨਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਦ ਨੌਂ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਉੱਠਾਣ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਪਦ ਇੱਕ ਤੋਂ ਚਾਰ ਤੱਕ ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਦ ਨੌਂ ਅਤੇ ਦਸ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1798 ਅਤੇ 1989 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦ ਨੌਂ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਦ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੈਂਤਾਲੀਹ ਤੱਕ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਦ ਨੌਂ ਅਤੇ ਦਸ, ਪਦ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੇ ਦੋਨਾਂ ਉਲਲੇਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ 1798 ਅਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

“ਅੱਜ ਵੀ, 1897 ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਜੇਹੇ ਲੋਕ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਥਾਨ-ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਸਥਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਦਿਨ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ‘ਉੱਚੀ ਸਿੱਖਿਆ’ ਬਾਰੇ ਫ਼ਜ਼ੂਲ ਬਕਬਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ।” Sermons and Talks, volume 1, 290.

ਦਸਵੇਂ ਪਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕਈ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਦੇਖਦੇ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ” ਹੋ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮਿਆਂ” ਨੂੰ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ “ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।” ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ,” ਅਤੇ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਰਗ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਮੋਸ ਦੀਆਂ “ਸੁੰਦਰ ਕੁਆਰੀਆਂ” ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀਆਂ।

ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਾਰਿਯਸ ਅਤੇ ਕੁਰੁਸ ਇਕੱਠੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ। ਜਦੋਂ ਟੋਲੇਮੀ ਬਾਬਲ ਗਿਆ ਅਤੇ 246 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਸੱਤ ਤੋਂ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ 1798 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਸੀ। ਆਇਤ ਦੱਸ 1989 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ।

1798 ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛਿਟਕਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜੋ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, 538 ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, 1798 ਤੱਕ। 1798 “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਵੀ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਵੀ। 1798 “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 538 ਵੀ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ। 538 ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਰੌਂਦਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਠੀਕ ਉਹੀ ਕੰਮ ਓਹੀ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੀਤਾ।

538 ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸੱਤਾ-ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੱਤਾ-ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਦ ਇੱਕ, ਸੱਤ ਤੋਂ ਨੌਂ, ਅਤੇ ਪਦ ਦੱਸ — ਇਹ ਸਭ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੋਮਪੀ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਲਿਅਸ ਸੀਜ਼ਰ, ਅਗਸਤਸ ਸੀਜ਼ਰ ਅਤੇ ਟਾਈਬੀਰੀਅਸ ਸੀਜ਼ਰ ਆਏ। ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਕ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਗਸਤਸ ਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

ਤਦ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਕਰ ਵਸੂਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ। ਦਾਨੀਏਲ 11:20।

ਵੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਗਿਆਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਟਿਬੇਰੀਅਸ ਕੈਸਰ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਲੀਬ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕੰਮਾ ਮਨੁੱਖ ਖੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਸੈਲਾਬ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਾਂਗ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਵਹਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣਗੇ; ਹਾਂ, ਨੇਮ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਵੀ। ਦਾਨੀਏਲ 11:21, 22.

ਸਲੀਬ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਘਿਨੌਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਕਾਰਨ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰੇਗਾ, ਅੰਤ ਤੱਕ ਭੀ—ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਜਾੜ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:27।

ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਠੀਕ ਉਸੇ ਥਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਇਹ ਹਫ਼ਤਾ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਤ ਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਗਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪਾਪੀਵਾਦ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਹਾ, “ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਸੰਬੰਧੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਵੇ?” ਦਾਨੀਏਲ 8:13.

538 “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਲੀਬ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਹੈ। 538 ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹਨ।

ਇੱਕੀ ਅਤੇ ਬਾਈਂ ਆਯਤਾਂ, ਵੀਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਸੋਲਵੀਂ ਆਯਤ, ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ, ਸੱਤਵੀਂ ਤੋਂ ਨੌਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ—ਇਹ ਸਭ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇਈਂਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸ ਗਠਜੋੜ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੱਕਾਬੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ 161 ਤੋਂ 158 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੁਜਕ ਰੋਮ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਸਮੇਨੀ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 70 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 1844 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਹੈ, ਅਤੇ 70 ਈਸਵੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ‘ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੇਈਂਵੀਂ ਆਯਤ 167 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਮੇਦੀਨ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ 70 ਈ. ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋਵੇਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1844 ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਤੇਈਂਵੀਂ ਆਯਤ, ਇਕੀਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਈਂਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਵੀਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਸੋਲਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ, ਸੱਤਵੀਂ ਤੋਂ ਨੌਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ—ਇਹ ਸਭ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਚੌਵੀਂਵੀਂ ਆਯਤ ਮੂਰਤੀਪੁਜਕ ਰੋਮ ਦੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਰਵੋਚਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 31 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ 330 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਤ—ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਤਾਈਂਵੀਂ ਅਤੇ ਉਨੱਤੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਚੌਵੀਂਵੀਂ ਆਯਤ, ਸਤਾਈਂਵੀਂ ਆਯਤ, ਉਨੱਤੀਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਤੇਈਂਵੀਂ ਆਯਤ, ਇਕੀਵੀਂ ਅਤੇ ਬਾਈਂਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਵੀਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਸੋਲਹਵੀਂ ਆਯਤ, ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ, ਸੱਤਵੀਂ ਤੋਂ ਨੌਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ—ਇਹ ਸਭ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਸਨ 538 ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਵਸਤੂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਛੱਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਸਨ 1798 ਨੂੰ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ 538 ਅਤੇ ਛੱਤੀਵੀਂ ਅਤੇ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ 1798, ਸਤਾਈਂਵੀਂ ਅਤੇ ਉਨੱਤੀਵੀਂ ਆਯਤਾਂ, ਚੌਵੀਂਵੀਂ

ਆਯਤ, ਤੇਈਵੀ ਆਯਤ, ਇਕੀਹਵੀ ਅਤੇ ਬਾਈਵੀ ਆਯਤਾਂ, ਵੀਹਵੀ ਆਯਤ, ਸੋਲ੍ਹਵੀ ਆਯਤ, ਦਸਵੀ ਆਯਤ, ਸੱਤਵੀ ਤੋਂ ਨੌਵੀ ਆਯਤਾਂ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ—ਇਹ ਸਭ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

"ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਆਯਤ ਇਕਤਾਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰਾਂ ਵਾਰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਪੋਪ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਪੰਦਰਾਂ ਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਯਤ ਦਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ" ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।